

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116209475
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4116209475.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., t. č. bytom Q., A. Z. XX, o zaplatenie 145,42 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/182/2016-36 zo dňa 07. marca 2017 v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 15C/182/2016-43 zo dňa 07. júna 2017, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušuje a vec v týchto častiach vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 145,42 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu vo zvyšku zamietal. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 488, § 489, § 559 ods.2, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník tým, že žaloba žalobcu bola čiastočne dôvodne podaná v časti žalobcom uplatnenej istiny vo výške 145, 42 eur a nedôvodná v časti o zaplatenie úroku z priznanej istiny vo výške 28 % p.a. od 01.05.2013 do zaplatenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 14.04.2016 domáhal uloženia žalovanému povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 145,42 eur spolu s úrokom 28% ročne zo sumy 145,42 eur od 01.05.2013 do zaplatenia dôvodiac tým, že má pohľadávku voči žalovanému, žalovaný svoj dlh voči žalobcovi nesplnil. Žalovaný sa vo veci nevyjadril. Súd konal v neprítomnosti strán sporu. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb 07.03.2008. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal základ nároku a výšku nároku v časti o zaplatenie sumy 145,42 eur, preto žalobe v tejto časti vyhovel, keď ďalej uviedol, že danú vec posúdil ako občianskoprávny vzťah. V zamietajúcej časti uplatneného právneho nároku žalobcu o zaplatenie úroku z priznanej istiny súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka tým, že uviedol, že rozhodol o úrokoch z omeškania v súlade s týmto zákonným ustanovením dôvodiac tým, že veriteľ, žalobca má právo požadovať od dlžníka, žalovaného popri plnení úroky z omeškania, lebo podľa tohto zákona nie je povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Podľa zákonného ustanovenia § 559 ods. 2 OZ dlh musí byť splnený riadne a včas. Podľa zákonného ustanovenia § 121 ods. 3 OSP príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené z jej uplatnením. Právne následky omeškania dlžníka spočívajú v povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania. Súd ďalej uviedol, že o úrokoch z omeškania rozhodol podľa podanej žaloby. Ďalej uviedol, že z podanej žaloby je zrejmé, že nejde o úrok z omeškania. S poukazom na obsah listiny- Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. ú. 6821923002 mal za preukázané, že

obsahom zmluvy o zriadení účtu: typ účtu: rastový osobný účet, spôsob poplatkovania: balík výhoda 50, frekvencia výpisov: mesačne uviedol, že v žalobe nie je napísané z akých dôvodov žalobca má nárok na 28%. Súd s poukazom na oboznámenie sa s obsahom vyššie uvedenej zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok uviedol, že sa nedá sa zistiť, prečo žalobca žiada úrok vo výške 28%. Táto skutočnosť sa nedala zistiť ani z listiny úrokové sadzby produktov. Podľa názoru súdu žalobca v tejto časti neunesol dôkazne bremeno, nepreukázal základ a výšku nároku a súd preto žalobu v tejto časti ohľadne úrokov zamietol. S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1,2 CSP priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania a uviedol, že žalobca mal v konaní plný úspech, neúspech mal len ohľadne úrokov z omeškania.

2. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP). Namietal, že pokiaľ súd považoval žalobu za neúplnú, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal súd vyzvať žalobcu na jej doplnenie v zmysle ustanovenia § 129 ods.1 CSP. Ak súd rozhodol o neurčitej žalobe, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd týmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP. S poukazom na znenie bodu 23 časť III VOP platných ku dňu uzatvorenia zmluvy uviedol, že dojednanie úroku za nepovolené prečrpanie je upravené vo VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy a v zmysle vyššie uvedeného toto dojednanie nemusí byť v samotnom texte zmluvy. Výšku 28% ročne odvodzuje z VOP a odkazu na Sadzobník poplatkov. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí obsahovať ako obligatórnu náležitosť údaj o výške úroku. Naopak podľa § 18 ods.1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. S poukazom na ustanovenie § 31 ods.2, ods. 4 zákona o platobných službách uviedol, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. V zmysle bodu VII. ods.3 zmluvy práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v zmluve/príslušnej zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. V tomto smere poukázal na obsah rozhodnutia Súdneho dvora C 42/15 z 09.11.2016 a uviedol, že uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako VOP alebo OP) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Avšak smernica nebráni členským štátom aby zakotvili povinnosť, že všetky dokumenty obsahujúce náležitosti zmluvy povinné v zmysle smernice, majú byť podpísané. V našich podmienkach uvedené znamená, že zákonom možno stanoviť, že aj VOP/OP/sadzobník v prípade, že obsahujú niektoré z uvedených povinných náležitostí zmluvy, majú byť podpísané. Každopádne táto povinnosť by mala byť stanovená v zákone o spotrebiteľských úveroch a nepostačuje, že tak ustálil súd vo svojom rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že VOP/OP/sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Mal za to, že uvedený rozsudok sa analogicky týka aj iných spotrebiteľských zmlúv, teda aj zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Ďalej uviedol, že súd nesprávne formuloval výrok III., v ktorom zrejme chybou v písaní uviedol, že plnú náhradu trov konania má žalovaný. V odôvodnení rozsudku je uvedené, že v konaní mal plný úspech žalobca. Navrhol, aby súd v súlade s ustanovením § 224 CSP opravil výrok III. napadnutého rozsudku tak, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. Vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. 15C/182/2016-43 zo dňa 07. júna 2017 opravil výrok III. napadnutého rozsudku Okresného súdu v Nitre č. k. 15C/182/2016-36 zo dňa 07. marca 2017 tak, že správne má znieť: „Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania“. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 224 CSP a tým, že zistil, že vo výroku III. napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že nárok na plnú náhradu trov konania má žalovaný. Správne malo byť uvedené, že nárok patrí žalobcovi, keďže v konaní mal plný úspech.

5. Podľa § 470 ods.1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania (princíp okamžitej aplikovateľnosti), keď účinky úkonov dovtedy učiných podľa OSP zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu je dôvodne podané, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania v spojení s opravným uznesením podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ustanovenia § 391 ods.1 CSP.

9. Podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

11. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu s poukazom na nižšie uvedené dôvody.

12. Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že predmetom konania je žaloba žalobcu zo dňa 14.04.2016, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplata sumy 145, 42 eur s úrokom 28 % p. a. sumy 145, 42 eur od 01.05.2013 do zaplata s poukazom na zmluvu zo dňa 07.03.2008 uzatvorenú podľa § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka titulom nepovoleného debetu na bežnom účte vo výške žalovanej istiny 145, 42 eur a úroku 28 % p.a. zo žalovanej istiny s odkazom na VOP a a vývesku úrokových sadzieb pri nepovolenom prečerpaní. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 07.03.2008, výpis z účtu žalovaného od 29.03.2013 do 30.04.2013, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 01.04.2016, Úrokové sadzby produktov účinné od 01.03.2016. Žalovaný sa nevyjadril k podanej žalobe. Obsahom zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 07.03.2008 je, že

zmluva bola uzatvorená podľa § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka, § 43b ods.1 Občianskeho zákonníka, upravuje zmluvu o zriadení účtu, zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, zmluvu o poskytovaní elektronického bankovníctva, zmluvu o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Podľa čl. V. bod 1 zmluvy zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Podľa VII. bod 2 zmluvy majiteľ účtu vyhlasuje, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy/príslušných zmlúv a zaväzuje sa ich dodržiavať. Banka je oprávnená meniť obchodné podmienky, pričom zmeny a ich účinnosť oznámi banka zverejnením vo svojich obchodných priestoroch, informáciou na výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia banky v lehotách podľa obchodných podmienok. Podľa VII. bod 3 zmluvy Práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v zmluve/príslušnej zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Ak niektoré použité pojmy, resp. otázky nemožno riešiť podľa zmluvy/príslušnej zmluvy, ani podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu, spravujú sa všeobecnými obchodnými podmienkami banky v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi SR.

13. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci v spornej právnej otázke týkajúcej sa zaplatenia úrokov zo žalovanej istiny vo výške 28% p. a. od 01.05.2015 zaujal právny názor s poukazom na ustanovenia § 488, § 489, § 559 ods.2, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, že z obsahu žaloby nevyplýva, z akých dôvodov má žalobca nárok na zaplatenie úroku vo výške 28% p. a. zo žalovanej istiny, ani po oboznámení sa s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, Úrokových sadzieb produktov. Žalovaný v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

15. V danej právnej veci s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti vyplýva, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyporiadal s uplatneným právnym nárokom žalobcu v žalobe (z ktorej žaloby je zrejmé, čoho sa týka a čo žalobou žalobca sleduje) z pohľadu, o aký právny vzťah sa medzi účastníkmi zmluvy jedná s poukazom na obsah zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi zmluvy, aj s ohľadom na možnú aplikáciu noriem spotrebiteľského práva a to všeobecnú úpravu obsiahnutú v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákon o spotrebiteľských úveroch.

16. Pokiaľ súd prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti zaujal právny názor, že žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v tejto časti uplatneného právneho nároku dôvodnosť žaloby, keď dôvodnosť žaloby v tejto časti podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplývala z obsahu zmluvy, ani z obsahu žalobcom pripojených listinných dôkazov k žalobe (odvolací súd poznamenáva, že listinné dôkazy, ktoré posudzoval súd prvej inštancie neboli účinné v rozhodnom období, keďže žalobca k žalobe pripojil Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 01.04.2016 a Úrokové sadzby produktov účinné od 01.03.2016, s ktorou skutočnosťou sa však súd prvej inštancie nevyporiadal ako s dôvodom nepreukázania dôvodnosti žaloby), odvolací súd dospel k záveru o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti. Teda súd prvej inštancie uplatnený právny nárok žalobcu v zamietajúcej časti predčasne právne posúdil ako nedôvodný, bez toho, aby si ujasnil akým právnym titulom si žalobca uplatnil právny nárok v tejto časti, keď navyše Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, Úrokové sadzby produktov účinné v rozhodnom období, na ktoré odkazuje predmetná zmluva medzi účastníkmi, žalobca v žalobe a súd v odôvodnení rozsudku neboli pripojené ako dôkaz k žalobe, nie sú obsahom spisu a súd z nich nevychádzal.

17. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné,

neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (arbitrárnosť). Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z týchto princíпов predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve tieto súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

18. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd poukazuje na arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti rozhodovania o nároku na náhradu trov konania, keďže z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti nevyplýva odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia a považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti za predčasné. Súd prvej inštancie si pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania doposiaľ neujasnili skutočnosť, že žalobca mal doposiaľ v spore úspech len v časti uplatnenej žalovanej istiny (nie v celom rozsahu), ktorá časť nebola zo strany žalovaného odvolaním napadnutá.

19. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP) s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené odvolacím súdom.

20. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).